

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد بزرگوار: بنده هنگام گوش دادن به برخی از موسیقی ها دچار یک احساس خیلی خوبی میشم و حس میکنم که این احساس به نوعی باعث تقرب و شناخت بیشتر خداوند هست. مثلا وقتی به برخی از آهنگ های آقای سراج گوش میکنم احساس میکنم این موسیقی ها باعث افزایش حالات عرفانی در انسان میشه. سوالی که دارم اینه که آیا این احساس کاذب هست یا حقیقی؟ و اگر کاذبه دلیل اون چی هست؟ یعنی موسیقی میتونه در مواردی قلب انسان رو به خدا نزدیکتر کنه یا فقط توهمه؟ با آرزوی طول عمر با عزت برای شما استاد عزیز و بزرگوار

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حوزهی موسیقی، مرتبهی خیال انسان است، اگر انسانها طالب حضور در مقام قلب و روح هستند باید از موسیقی عبور کنند و در این راستا اهل البیت «علیهم السلام» هیچ رجوعی به موسیقی نداشتند. موفق باشید